

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Domača vprašanja.

III.

Rekli smo zadnjič, da se popolnem strinjamo z nazori „Sočinega“ dopisnika dunajskega glede nemških šol v naši sredini. Vsakdo, ki je pazno motril ponemčevalna prizadevanja nemškega „Schulvereina“, in vseh tistih germanizatorjev, ki se prikrivajo pod tega društva imenom, prišel je gotovo do preverjenja, da vsem tem napadom nasproti ne smemo držati rok križem in biti le defenzivni, temveč, da moramo prestopiti v ofenzivo in proti „Schulvereinu“ bojevati se z enakim orožjem. Vsi vojskovodje vseh časov in vseh narodov jedini so v tem, da je le v ofenzivi moč in vspeh, pa saj nij treba niti vojskovodij k temu, da se izprevidi, da bode škoda, katero nam dela nemški „Schulverein“, čim dalje mirno gledamo, tem večja. Interpelaciji v deželnem zboru štajerskem in kranjskem nijsta za nas imeli ugodnega vspeha, v Gradcu kakor v Ljubljani izjavilo se je, da „Schulverein“ nikjer nij prestopil po pravilih določenih mu mej, da deželna vlada štajerska kakor kranjska ne najde povoda, uradno postopati proti imenovanemu društvu.

Interpelacije nas tedaj ne pripeljejo do zaželjenega vspeha, tudi nam ne kaže v vsacem posamičnem slučaju obratiti se do državnega sodišča, ker bi to stalo mnogo časa in mnogo novcev, temveč proti „Schulvereinu“ treba energično stopiti v bran, to pa je jedino mogoče z enakim društvom, kateremu je po pravilih odmerjen enak delokrog, kakor „Schulverein-u“.

Čehi, ki so veliko mnogobrojnejši nego mi, pri katerih je politična zavednost vse drugače razvita, kakor pri nas, kjer je vsak posamičen ud naroda uže agresiven agitator, nijso prezirali Schulvereinovih sil ter si brzo osnovali svojo „Šolsko matico“, ki ima dandanes uže nad 100.000 gl. premoženja in je najboljši jez proti ponemčevanju. Če smo v marsičem in čestokrat celo nepotrebno posnemali Čeha, zakaj bi se v tem velevažnem vprašanju ne priprijeli njihovega vzgleda?

Povsod priobčujejo se pritožbe o delovanju nemškutarjev in Nemcev. Jedva je „Soča“ donesla dopis, v katerem jadicuje, da sta v nevarnosti Predil in Log, uže nam tudi „Slovenski Gospodar“ prinaša notico, „da je na južnej železnici v Mariboru mnogo slovenskih rodbin, čijih otroci se v šoli ponemčujejo“ in stavi vprašanje: „Se li ne da ničesar storiti, da se temu v okom pride?“ Odgovor na to vprašanje je legak. Ker naše oblasti nič ne store, nič storiti nečejo, treba da si pomagamo sami, da si osnujemo društvo. Pa niti tega ne treba, vsaj imamo uže izvrstno vodjeno društvo „Narodno Šolo“, ki uže več let jako marljivo vajuje na šolskem polju. A tudi pri „Narodnej Šoli“, kakor skoro pri vsakem slovenskem društvu opazovati je vedno ječnakih prikaznij. Takoj pri porodu društva, ko so kumi in kumice še dobre volje, navdušeno je vse, pozneje pa vse nekako zadremlje in „Narodna Šola“ exempli gratia ima toliko denarne podpore, da jedva životari, kajti s par stotaki nij moči predstavljati gora in delaci čudežev.

Naše mnenje je tedaj, da je neobhodno potrebno izdatno podpirati „Narodno šolo“, katera naj bi potem svoja pravila predrugačila oziroma popolnila v taceim smislu, da bi mogla vspešno tekMOVATI z nemškim „Schulvereinom“. Pri tem pa se ne sme prav nič odlašati, h krati treba poprijeti se dela in nabiranja daril in doneskov.

Nikar naj se ne ugovarja, da treba vedno dajati in dajati, potreba je nujna in tu ne velja nikak izgovor, kajti tu gre za naš obstanek, za naše predstraže ob jezikovih mejah. Dandanes, ko tako rekoč uže svita slovanski dan, mora biti naša sveta naloga, da ne izgubimo niti pedi zemlje več in da iz lastne moči zavravimo vsa ponemčevalna društva iz našega ozemlja.

To pa dosežemo, ako smo malo požrtvovalni, pa jako energični. Energija, to je tista lastnost, katera se tako pogosto pogreša v nas, energije bi trebalo kakor v Korotanu, tako tudi deloma v divnej dolini Soče. Poroča se nam namreč, da se je v Logu

stoprav ponujala nemška šola. Ker je večina prebivalcev v Logu slovenska, — bi vendar toliko energije pričakovati smeli, da bode ta večina s svojim slovenskim župnikom na čelu odbila to ponemčevalno ponudbo in konec bi bil vsemu jadikovanju.

Brez požrtvovalnosti, še bolj pa brez energije nij spasenja za nas, kajti tudi o nas velja izrek, da ima vsak narod tako osodo, kakršne je vreden.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. novembra.

Na Dunaji razpustili so pred nekoliko dnevi čevljarsko združbo ter jej zaprli čitalnico in blagajno, ker je naročala in širila prepovedane liste. Radi tega demonstriralo je okolo 500 čevljarjev na Vseh Svetnikov dan; šli so vkupno na grobe marčinih žrtev ter od ondot zopet vkupno v mesto nazaj. Policija pa jih je kmalu razkropila, vzemši 13 hujskačev v svojo varno krilo. Večina delavcev pa obnašala se je mirno.

Iz Ogrske dohajajo zopet vesti o protizidovskem gibanju. Tako v občini Lanschütz in Saap, kjer so židom vsa okna utrli, in pa v Rogendorfu in Zurndorfu, kamor so na občinske stroške poslali vojakov. — V Kapošvaru je bil te dni protizidovsk shod; nad 200 oseb, mej temi mnogo duhovnov, učiteljev in odvetnikov se ga je udeležilo. Govorniki izražali so svoj srd in gnjev do židov, pa ob jednom poudarjali, da hoté ostati v mejah postavi in javnega reda. Kot vspešno sredstvo proti nasilstvu židovskemu naglašalo se je osnovanje katoliških združg z načelom: „Ne kupujte pri židovih, ne dajajte jim v zakup ničesar, ne upajte jim in ne jemajte od njih na posodo!“ Ustanovitev take združge sklenila se je jednoglasno, izvolil se osnovalni komité in za nje predsednika izbral se ogrski poslanec Emerich Szalay. Mej zborovanjem došla je čestitka in pozdrav od Istoczija.

Vnanje države.

Car ruski pomilostil je politična zločinca Polivanov-a in Novicky-ja, ki sta bila pri kazanskem vojnem sodišči v Saratovu obsojena k smrti, in sicer prvega v prisilno delo nedoločenega časa, drugega pa na 12 let. — „Journal de St. Peters-

LISTEK.

Dvojna prikazen.

(Ruski spisal Vs. S. Solovjev, poslovenil Kmetov.)
(Dalje.)

Gre v svoj kabinet, se zapre in cel dan nič ven ne pride. Nastala je noč, gospod ne odpre, ne da glasu. Gospa trka, a on molči. Otroci vržejo se h kabinetnej dveri, jokajo na glas in prosijo: „ljubi papa, odpri!“ — vse tiho. Prebdili so tako vso noč, nihče še spat nij legel. Proti jutru gospa nij strpela:

„Ulomite duri,“ je dejala, a sama se trese, vsa bledí in plače. Tu pozvali so tudi mene. Z gospodovim hišnim jela sva lomiti duri. Odpreva . . . Gospod sedi pri mizi v naslonjači, gospa vrže se k njemu. No ko pride do njega, — vploskne z rokama in se zgrudi na tla. Nastalo je vpitje v hiši. Gospod sedi, se ne gane, na tleh zraven naslonjača leži britva, grlo je prerezano, ves je v krvi, uže

ves trd. Kaj se je tu zgodilo, je strašno samo misliti . . . Prišla je policija, potem jeli so prihajati neki gospodje v uniformah.

Gospa legla je v postelj. Meša se jej in se premetava. Gospodičina in gospodiči poskrili so se po kotih. Tresejo se ko listje. Gospoda pokopali so na tihem, nikogar nij bilo za njegovim pogrebom, še celo gospa nij se mogla dvigniti iz postelje. A ko je ustala in se nekoliko popravila, jela je pregledavati dela, razne papirje ter zaječala. Tretje posestvo morali so prodati. Gospod zaigral je v klubu baje pet do šest sto tisoč . . .

— Toda gospoda moja, to še nij nič, nadaljeval je starček po kratkem premolku s ponižanim glasom, — čujta, kaj se je še zgodilo. Sedela je gospa s svojimi sorodniki, prišedšimi k njej z dežele, in s staršo hčerjo v kabinetu na deveti dan, ter prebirala vedno papirje. Zasedeli so se pozno, odbilo je polnoč. Kar vidijo: v naslonjači pri mizi sedi pokojnik, prav tako, kakor tedaj. Glava se je povesila, grlo je prerezano, ves v krvi. Zakričali

so vsi v jeden glas, hoteli so bežati, a ne morejo, kakor bi bili na mesto prikovani. On sedi, se ne gane. Prešlo je nekoliko časa in na jedenkrat pokojnik ustane s stola, se vrže na gospo, jo zgrabi za grlo in jame dušiti. Ona pala je brez zavesti na divan. Za tem on k hčeri in jo začne na ravno tak način dušiti — in tudi gospodičina zvalila se je brez zavesti. In jel se je metati od jednega do drugega. Tetka gospejina, taka zdrava, krepka starka, odtrgala se je z mesta, se zagnala ven iz kabineta ter bežala in kričala ne s svojim glasom. Na njen krik prihiteli so ljudje vkupaj. Kaj je? A ona besedice spregovoriti ne more, samo na kabinet jim kaže, češ: pojdite tja. Gredo v kabinet, vidijo, vsi kar jih je tam bilo, leže, se ne ganejo. Nijso vedeli, kaj bi storili. Nazadnje jeli so malo po malem prihajati v se. S prva gospa, potem gospodičina, a zatem tudi drugi. Veliko je bilo o tem pomenkovanju in govorjenju, a strah tak, da se Bogu usmili. No potem je malo po malo utihnilo, slišalo se je govoriti: to se je le vsem tako videlo, a pokojnika

bourg" pravi, da je čista izmišljotina, kar so poročali listi, da bi namreč ruski dvor ne bil odposlal vošila povodom na pada na srbskega kralja. Ruski dvor, posebno car, izrazili so kralju takoj, ko so zvedeli o atentatu, svoja topla vošila.

Iz doslej na **Italijanskem** izvoljenih poslancev spada jih 99 v desnico, 65 v središče, 258 v levico, 27 je radikalcev in 2 sta socialista. — „Opinione“ piše: „Volitve kažejo, da je dežela voljna podpirati vladu, katera jamči javno varnost; dežela želi zjedinjenje liberalnih monarhičnih sil. Desnica se vrača v kamoro s taisto močjo ko l. 1880.“ — „Popolo Romano“ pravi: „Nova kamora se ne bode dosti ločila od prejšnje, kar se tiče numeričnih močij strank; pač pa bo kazala drugačno lice; v stanu bo napraviti jednolično večino, ki more zagotoviti močno vladu.“

„Agence Havas“ prinaša poročilo iz švicškega Berna, da so **socialistični** vodje Bebel, Grillenberger in Volmar, potem Curti iz Züricha in Rus Labecov kupili grad Wyden pri Winterthuru, kjer sta se obhajala uže dva socialista zbora. Omenjeni kupci nameravajo napraviti v gradu osredni zavod za tisk socialistnih izjav. Grad se bode pripravil za mnogo oseb. Ta novost je švicške oblasti tem bolj osupnila, ker je mej kupci tudi švicški podanik, katerega ustavno zavarovane pravice one ne smejo prezirati.

Iz Egipta: Ismail Eyub paša oddal je zagovornikom Arabija vse akte, zadevajoče prvo preiskavo. „Times“ poročajo, da je egiptska vlada, boječ se nasledkov iz te pravde, predložila Angleški, da naj se Arabi pošlje kar v prognanstvo in njegova obravnava ustavi. Angleška vlada pa nij hotela vzprejeti tega predloga. — Namestu bolnega generalnega konzula Malet-a poklicala je angleška vlada carigradskega poslanika lord Dufferin-a, da vodi provizorno egiptske zadeve. Said paša se močno trudi, da bi zaprečil to potovanje in ako se mu ne posreči, odposlal se bo tudi jeden turški komisar v Kahiro

Dopisi.

Iz Šent Vida nad Ljubljano 1. novembra. [Izv. dop.] Danes 1. novembra se nam daje na znanje, da se je tukaj osnovala obrtniška šola, v katerej se bo po 4 ure na teden in sicer v nedeljah od 8. do 10. zjutraj in v torkih in petkih zvečer poučevalo brezplačno: risanje, računstvo, zemljepisje in drugi potrebni predmeti. V to šolo zamore se upisati vsak rokodelsk učenc ali pomočnik in sploh vsak, kdor je dovršil ljudsko šolo.

Ker je v bližnji okolici čez 30 mojstrov mizarjskih, mnogo ključarjev in kamnosekov, tudi zidarjev in podobarjev, pred vsemi temi pa brihtnih kmetovalcev prav veliko, je torej obrtniška šola občno zaželjena in v zgodovinske šolske bukve se bode zaznamovala hvaležna hvala krajnemu šolskemu svetu, ki ima željo, da se izpolni njemu izročeni testament Vitenčev; posebno naj se zapiše v zlate bukve sedanji šolski voditelj, g. I. Kermavner, ki se je radovoljno z veseljem ponudil za učitelja na tem šolsko-obrtniškem oddelku v šentvidske ljudske šoli.

Vsa čast in vedni spomin pa bodi Vitencu Andreju, ki je tako veledušno oskrbel tukajšnji šolski zaklad!

Iz Kamnika 2. novembra. [Izvirni dopis.] Ko so narodni poslanci v deželnem zboru grajali strastno in neopravičeno ravnanje deželnega šolskega sveta glede kamniške šole, skliceval se je poslanec g. Schrey na nepostavne razmere, češ, nijmajo učiteljskih skušenj. Da bi bile slabe, se še celo on nij upal več trditi, ker pred očitnimi dokazi oči tiščati bi bilo uže preveč smešno, kajti tudi on ve, da šola, kjer se 10 učencev oglasi za višje, srednje šole in vsi dobro opravijo, ne more biti slaba. — S tem izmišljenim izgovorom so sedaj utihnili, ker morajo tudi največji nasprotniki vkljub Simatovim in Pirkerjevim referatom pritrđiti in tudi zatrjujejo, da šole so sicer glede pouka dobre, ali razmere so nepostavne, ker učitelji nijso izprašani.

Ali čujte, kako se nastavljajo novi učitelji. Razen prvega učitelja nijma ostalih treh ni jeden postavne skušnje.

Bili so pa tudi na doslej nenavaden način izvoljeni, kar jako drastično pojasnuje, kako si ti močje razlagajo postavu, kadar jo rabijo za svoje namene.

Okrajni šolski svet ima pravico učitelje provizorno nastavljati, to je znano, ali po §. 25. dežel. šolskih postav za Kranjsko ima biti večina udov navzočnih, da so sklepi veljavni. Kamniški okrajni šolski svet obstoji iz 7 udov. Pri zadnji znamenitej seji 27. septembra bilo je s početka 6 udov navzočnih; ko se postavi tabela novih učiteljev na dnevni red, zapuste trije udje s protestom sejo, opiraje se na ministerski odlok št. 721 od 16. marca, v katerem ministerstvo za uk in bogočastje pravi, da je pripravljeno takoj vse do sedaj na kamniškejši deškejši šoli nastavljene učitelje na podlagi njih praktičnega in dobrega vspeha v šoli oprostiti navadnih učiteljskih preskušenj in šoli podeliti pravico javnosti. Ker se dotične obravnave še vrše, poudarjajo odhajajoči udje, da se o tem sedaj ne more nič sklepati.

Dasiravno po odhodu teh udov postavno zahtevane večine nij bilo več, zborujejo nadalje ostali trije: gospod Sima žalostnega spomina in tudi vodja okrajnega glavarstva g. Rilling in jeden učitelj. Ta trojica je torej tisti okrajni šolski svet, ki je nastavljal tri začasne učitelje. In tudi sedaj, ko se je jeden teh odpovedal, g. Rilling ne skliče okrajnega šolskega sveta, da bi se mesto odstopivšega nastavljal drugi, ampak išče podpisov dotičnih udov okrajnega šolskega sveta kar po hišah, to se ve da brez vspeha.

Dva učitelja sta uže tu, ki sta se predsedniku krajnega šolskega sveta po nemški predstavila, vzprejeta sta bila ko navadna gosta, a ne kot učitelja. Dobila sta neki povelje, kar nevtogoma v 48. urah priti na svoje mesto, sedaj imata pa uže od ponedeljka priliko ogledati si mesto in čakati na službo.

Krajni šolski svet neče pri tacih abnormalnih razmerah o novih učiteljih nič vedeti, zlasti ker je on šolsko poslopje pod tem pogojem vzel v najem, da v njem gg. oo. frančiškani poučujejo in ne drugi. To novo poslopje je lastnina korporacije,

je torej čisto privatno posestvo, katero so občine za šolo v najem vzele in plačujejo blizo 600 gld. vsakoletne najemščine.

Nij čuda, če bi pri takem ravnanji višjih organov spoštovanje do postav pojemalo in da nevolja in razburjenost mej ljudstvom čedalje bolj raste, zlasti če se baje prav netaktno grozi z zaporom in žandarmerijo. — Kako bodo nove učitelje usilili ljudstvu, ki se jih na vso moč brani, posebno ker se godi mej šolskim letom, pokazala bo prihodnost.

Naj omenim še kriškega barona, kateremu se lahko zdi z votiranjem 2000 gold. za nove šole Kamniškejši občini naložiti nov nepotreben davek, sam pa se brani in ž njim tudi Prašnikar, plačati svojo tangento za šolske potrebe v Kamniku.

Iz Celja 1. novembra [Izv. dop.] (O razkritji spominka na cesarja Jožefa) čujemo zdaj po končani slavnosti zanimive posameznosti. Tako se govori, da sta se dva gospoda takih stanov, ki se po navadi brez protislovja omikanim prištevajo, o „večeru gospodov“ pri „zlatem levu“ častila z naslovi „schuft“, „canaille“ itd., da sta si žugala z okrajnim sodiščem, da sta se na sablje pozivljala, — vse ker je jeden teh omikancev Slovence psoval, da so ignoranti, sodrga itd., drugi pa, ki še nij popolnoma pozabil matere svoje ga je opomnil, da svojo lastno kri zaničuje. H koncu sta se baje „schuft“ in „canaille“ čisto spravila in — pobratila. „Hoch!“

Ravnateljstvo naše gimnazije drznilo se je obesiti na poslopje te državne šole črnorudečo-žolto zastavo in označilo je s tem duh, v katerem uči svoje po veliki večini slovenske učence. Rečeno je uže bilo v tem listu, da je gimnazijskega učiteljstva večina izbrala nemške učence, nje postavila v slavnostni spreved in dovolila, da so ti „nemški študenti“, — celjskega nemštva seveda ne smemo po pravilih etnografije preiskovati — položili venec v znožje spominka z naslovom „die deutschen Schüler des Gymnasiums.“ Sinovi tukajšnjih uradnikov so nabirali med svojimi sošolci v šoli denarje za venec. Jedno pa je posebno znamenito in to hočejo zakriti. Po razkritji spominka bil je banket v kazini, pri katerem sta bila od c. kr. uradnikov samo profesor Marek in predstojnik okrožnosodnih pomočnih uradov Schub, oba rojena Čeha. Napilo se je tudi učencem gimnazije, ki so se slavnosti udeležili in na to stopijo v banketno sobo „nemški“ učenci sedmega in osmega gimnazijskega razreda in jeden izmej njih imel je govor, v katerem je rekel, da je stari vek črn, srednji vek rudeč, čas Jožefa II. pa zlat. Ideje cesarja Jožefa II., njega germanizatorične namere, to so njim zlato, teh se čejo držati, in da jih gojijo v svojem srcu, za to se imajo zahvaliti profesorju Mareku. — Tako daleč spravili so učitelji naše gimnazije svoje učence!

Nusledki vsega, kar so nemški učenci 28. in 29. oktobra storili, pokazali so se 30. oktobra v šolskih sobah v tem, da so bili neznosni prepiri v

nij bilo. Prihajali so znanci in pomirjali gospo in gospodičino. Kabinet stoji vedno zaprt, nihče ne hodi vanj. Še le čez dva tedna morali so se zopet vsi tamkaj zbrati, treba bilo je izbrati važne papirje in zasedeli so zopet do polnoči. In kaj mislita, draga moja, komaj odbila je polnoč, prične se ista pesen — pokojnik sedi v naslonjači s prerezanim grlom in se na to zažene dušiti vse, samo to pot imela je gospa več hrabrosti. Ona ga je nekako od sebe odbila, zbežala, za njo ostali, in duri so zaprli s ključem. Tako se je stvar končala. Umevno je vsled takih groznostij, da je gospa koj drugi dan odpotovala in vso prislugo razpustila. No in s tega časa stoji ta hiša zaprta in jaz postavljen sem za stražnika. Gospa je uže umrla, otroci so se pomožili in poženili, no semkaj nikoli še nihče nij pogledal. Tako vidita, gospoda moja ogiblje se vse te hiše. Nij je moč prodati, ni dati v najem, po Moskvi razširjena je o njej slaba slava. In to je tudi res, kako živeti v takej hiši . . . če bi ne bil prisiljen ušel bi tudi jaz . . .

Starček je umolknil. Midva gledala sva naj z dvomom in nijsva znala, kaj bi mislila. No on pripovedoval je s takim prepričevalnim glasom, tako resno, da je bilo nemogoče sumničiti ga v tem, da se nama laže in se s tem kratkočasi.

— Tu imaš legendo, in še kako! šepnil mi je Glibov.

— Nu, vprašal sem jaz starca, — ali se v teh dvajsetih letih, kar živiš ti tukaj, nij pripetilo ničesar strašnega? Ali se pokojnik nij več pokazal?

— Po dnevi je vse tiho, odgovoril je mračno starček, — in tudi po noči vse tiho, a ko odbije dvanajst, odpri okna kabine in, če je noč svitla, videl bodeš: on ti sedi v naslonjači.

— Kaj praviš, starček, je-li to res? Ali si morda sam videl?

— Sam! Pretrpel sem dovolj radi tega. S tega časa sem se zaklel, če me tudi ubiješ, o polnoči ne odprem več oken.

— Ali moreva ogledati hišo? Sedaj se vender ne bojiš? Vidiš: solnce sveti!

— Da, če ravno hočeta, gospoda, zakaj ne, pojdimo. — On pritresel je ključe, odprl nekoliko zapahov in čez nekoliko trenutkov stali smo v praznih, donečih, dihniših na nas s zaduhlim zrakom sobah. Hiša bila je velika, prirejena k prejšnji širokejši žizni. Orodje bilo je iz vseh sob izprazneno, samo v kabinetu ostalo je vsa tako, kakor je bilo pri gospodu.

Starček objasnil je, da gospa ni jedne stvarice, razun papirjev, nij ukazala vzeti s seboj, vse velela je pustiti, kakor je bilo.

Kabinet bil je prostoren, priležno obstavljene s prekrasno hišno opravo, samo starček se je očevidno bahal, da prah briše. Prah ležal je na vsem malo ne v prst na debelo.

— Glejta, tamkaj oni-le naslonjač! pokazal je starček — tamkaj on sedi.

Naslonjač bil je širok, pripraven, iz safijana. Stopila sva bliže, se ogledala, vse bilo je tiho v tej sobi. Ničesar nij kazalo sledov bodi si koga nedavne navzočnosti. No pomnim, meni postalo je vse-

šolah mej učenci in skoro po vseh razredih gimnazije — tepli so se. Kako dolgo še bo pač vlada to delovanje naših gimnazijalnih učiteljev trpela?! Razmere so take, da jih obžaluje vsak prijatelj odgoje. Direktor ima baje malo direktorja v sebi, profesor Marek pa tudi baje draži, kjer more.

H koncu še jeden vzgled, koliko naši „Nemci“ znajo nemščine. Celjsko moško pevsko društvo napisalo je na trak svojemu vencu „dem unvergesslichen Andenken“ (nepozabljivemu spominu). Mislili so pač menda „spominu nepozabljivega“, a pravilen izraz misli — nij prva briga profesorjem, ki so tudi udje pevskega društva. —

Župan Št. Pavelski baron Hackelberg je pri banketu tako govoril, da bi ga dinastično misleči možje težko bili poslušali.

Domače stvari.

— („Domači prepir“) je znana in jako zabavna igrice, katera ugaja občinstvu ravno zaradi tega, ker je dejanje zanimivo, igra pa kratka. „Domači prepir“ pa, ki se je vnel mej „Sočo“ in „Edinostjo“ razmotrava se toli na široko, da vsak rodoljub uže željno pričakuje skornega konca in to tembolj, ker po vseh drugih pokrajinah naše domovine vlada mir in sloga in so si povsod rodoljubi podali roke k vzajemnemu in vztrajnemu delovanju in ker je, odkritosrčno rečeno, ves prepir nastal zaradi „dlake v jajci“. Vsa borba suče se o nekej napitnici in traje uže nad štiri tedne. Ker nam od več strani prihajajo dopisi in pritožbe, ne moremo si kaj, da ne bi izrekli svojega mnenja. Ko je po trditvi „Sočinega“ dopisnika, da bi bil gospod Nabergoj napil namestniku Depretis-u, poslanec Nabergoj oglasil se sam ter jasno in očitno izjavil, da imputirane mu napitnice nij storil, bi pravda morala biti končana, kajti beseda zaslužnega poštenjaka in narodnjaka poslanca Nabergoja mora vsacemu zadostovati, da se jej popolnem veruje in nikakor ne dvomi o verodostojnosti g. Nabergoja. Zato je nas in z nami vse previdne domoljube ljubljanske tisto poslano „večine ljubljanskih Slovencev, ki so bili pri slavnosti delalskega podpornega društva v Trstu“ prav neprijetno dirnulo. Ne znamo, je li bilo v istini pisano v imenu večine, a uzrok imamo dvomiti nad tem, ker ne moremo misliti, da bi večina takrat v Trstu navzočnih gostov pisala tako malotaktno. Če se tudi povsem in vsikdar ne skladamo s postopanjem tržaških Slovencev, vendar tega nikdar zanikavali ne bomo, da imajo mnogo in velikih zaslug za primorske Slovence, in da se zlasti g. Nabergoju, ki več nego dvajset let dela in trpi za našo stvar, s tacimi strastnimi napadi slabo plačuje. Mi moramo tedaj take napade le globoko obžalovati in le v vzgled staviti Nemce, ki nikdar ne režejo in ne sekajo v lastno meso, ko bi tudi imeli uzrok. Pri nas pa, vsaj v omenjenem slučaju, niti uzroka nij. Kajti, ako se je v slavnostnem govoru „živio“ klicalo Depretisu in Bazzoni-ju, ako se je pri banketu napilo Depretisu in ste vse to mirno poslušali, čemu toliko togote nad napitnico, katere istinitosti niti dokazati ne morete, katera bi

jedno nekako težko. Kaki strašni prizor vršil se je pred dvajsetimi leti v tej sobi!

Midva šla sva iz hiše, zahvalila se starčku tako, da je bil zadovoljen in urno jela korakati proti Moskvi.

— Kako čudno je to? govoril je Glibov, — in odkodi se je mogla vzeti taka legenda? In starček ti vse verjame, z ničemer ga sedaj o nasprotjem ne prepričaš.

— Da kako ga hočeš o nasprotjem prepričati, če ti navede za priče toliko očevidcev in nazadnje še spričevalo svojih lastnih očij, opazil sem jaz.

— Tedaj ti verjameš v mogočnost podobne bedarije?

Jaz sem se zamislil. Nikakor nijsem sam mogel rešiti vprašanja ali verjamem, ali ne verjamem.

(Dalje prih.)

se bila le po vašej, jednostranskej trditvi govorila? Ponavljajoč, da nam je beseda g. Nabergoja verodostojna in merodajna in da je z njo po našem mnenju pravda rešena, bi prav nujno prosili uredništvo „Soče“ in „Edinosti“, oziroma merodajne kroge, da nam z nadaljevanjem te nikakor zanimljive pravde v bodoče prizanašata, ker pravda ne velja načelom, nego le malenkostnim zadevam in ker je bilo osobnostij uže preveč. Naj bi v tacih slučajih zavladalo gaslo „in necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas“. Saj imata oba lista konečno vendar jeden in isti smoter, naj bi tudi taktika obeh bila jednaka! V očigled sovražnika, ki preži ob mejnem plotu kakor v vašej sredini, naj bi utihnil ta domači prepir, ki nikomur ne hasne, marveč le škoduje. Da pa bodo čitatelji umeli razloge temu uže pohujšljivemu prepiru, naj dostavimo še to, da vse difference izvirajo iz zgolj individualnosti. Kajti jako individualno je, ako kdo v uredniškem delu priporoča v Ljubljani izhajajoč list, posvečen abotnosti in uprav otročjej naivnosti in dostavlja, da je zlasti v narodno-gospodarskem oziru izvrsten, dočim je ta listič vsacemu omikancu v posmeh in je zanimljiv le vsled svojega neprostovoljnega humorja. Narodni krogi v Gorici, ki se odlikujejo sicer po svojej resnobi in odločnosti v vseh narodnih vprašanjih, naj bi skrbeli, da se kaj jednacega ne pripeti več. S tem naj bodo rešeni vsi v tej zadevi nam došli dopisi.

— (Jour fixe) literarnega in zabavnega kluba je jutri ob 8. uri zvečer pri Tavčarji.

— (Odlikovanje.) Presvitli cesar podelil je dekanu in župniku v Novi Cerkvi na Štajerskem g. Fran Juvančiču, v priznanje njegovega večletnega vpešnega delovanja vitežki križ Fran Josipovega reda.

— (Iz Ptuja) se nam piše v 1. dan t. m.: Gospodu Arnhartu, ki je prestavljen na Gorenje Štajersko, v slovo priredili smo tukajšnji Slovenci banket, ki se je vršil pretekli ponedeljek v prostorih „Narodnega Doma“ in katerega so se udeležili načelnik okrajnega zastopa ptujskega, udje okrajnega šolskega sveta, odvetniki, profesorji, uradniki, učitelji, zasobni uradniki in meščanje, sploh vsi častitelji poštenjaka, kakeršen je bil g. Arnhart. Kakor se nam od „nemške“ strani pripoveduje, — kajti ta stranka je „oficijelna“ štajerskega deželnega šolskega sveta — bodemo zopet v kratkem imeli banket in zato je porogljivo rekel jeden naših nemčurskih kolovodij: „Die bindischen leben in der periode der bankete“. Hodie mihi, cras tibi! Razburjenost mej Slovenci je uže zares velika in mi bi svetovali deželnemu šolskemu svetu, naj se ne šali dalje z ovčjo naravo Slovencev.

— (C. kr. poveljništvo pomorskega arsenala v Pulji) naznanja, da bode 23. dne meseca novembra 1883. l. ob treh popoldne obravnava o pismenih ponudbah za stvari, katere se bodo tam potrebovale prihodnje leto. Razpisuje tedaj, da se bodo potrebovale te-le reči: jelove in mecesnove dilje, mecesnovi tramovi, razni les in razni leseni izdelki, barve, usnjeno blago, olje olivno in laneno, loj in salo, milo, metle, vinški cvet, žlice, sekire, noži, ponvice, pušice, pipe, mere, lopate, čopiči ali penzeljni, krtače, oglje, otre, blago iz železa, jekla in medno, razne železne stvari za stavbene mizarje in zidarje. Natančnejša razjasnila daje trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

— (Gotiški slog.) Hrvatski profesor Ljubič rešil je jako zanimljivo vprašanje, dokazavši, da je gotiški slog v Hrvatskeji bil prej uveden, nego v Nemčiji in da je brez dvojbe izumljen v Francoskeji. Povod njegovej preiskavi bila je cerkev v Topuskem, ki je bila zidana v čistem gotiškem slogu in najmanj deset let starejša nego ona, katero so usmiljene sestre l. 1227. postavile v Trieru. Dunajska „Wiener Allgemeine Zeitung“ v svojej 915. številki izraža se jako povoljno v tej zadevi.

— (Tržaške razstavine loterije) dobitki se baš oznanjajo. Prvi tri dobitki, obstoječi v zlatih piramidah, imajo vrednosti 50.000, 20.000 in 10.000 gld. Potem sledi dobitok 10.000 gld., štirji po 5000 gld., pet po 3000 gld.; petnajst po 1000 gl.,

trideset po 500 gld., petdeset po 300 gld., petdeset po 200 gld., sto po 100 gld., dvesto po 50 gld. in petstodvainštirideset po 25 gld. — Za štiri dobitke po 5000 gld. namenjeni so naslednji vkusni juvelirski izdelki: a) ovratnik, uhani in narokvica (briljanti in biseri); b) ovratnik dveh vrst biserov, zaponka z briljanti in biseri; c) cvetka z 41 briljanti, naglavni kinč in d) narokvica, broša in uhani z briljanti in opali.

— (V slapsko vinorejsko šolo) so sprejeti z deželnimi ustanovami: Jekc Franc iz Rake, Modic Franc iz Bloške Police, Rarh Peter iz Preloge pri Semiču, Piano Josip iz Senožeč, Štibilj Josip iz Dolenj pri Vipavi in Ambrožič Franc iz Nove Sušice pri Postojni. Oddale so se sedaj vse ustanove.

— (Iz novemberskega avancementa v c. kr. armadi) priobčujemo, kolikor se tika naših domačih polkov in lovskih bataljonov, v Ljubljani stanujočih častnikov, ali pa v obče Slovencev. — Polkovnikom imenovana sta: podpolkovnik Oton pl. Schwarzbeck pešpolka št. 47, in podpolkovnik Hugon pl. Klobus, 19. lovskega bataljona. — Podpolkovnikom: majorja Oton Vogeler pri 5. bataljonu 17. pešpolka in Vencel Holeček iz tehničnega topničarstva, poveljnik fabrike za smodnik v Kamniku. — Majorjem imenovana sta stotnika 17. pešpolka: Avgust Salamon in Albert Strohmayer v istem polku. — Stotnik prvega reda postal je: stotnik družega reda Peter Vallon, dr. inženirske in stavbene vednosti 47. pešpolka, v polku. — Stotnikom družega reda so bili imenovani: nadlajtnanti Karol Kreutzberger 47. pešpolka, v polku; Mibael Lukanc, Anton Vičič in Julij Miler, 17. pešpolka, vsi trije v polku in Adolf Handschuh, adjutant vojaške akademije v Dunajskem Novem Mestu, pripadajoč 17. pešpolku, v dosedanjej službi. — Nadlajtnantom imenovan je lajtnant Matija Kump, 17. pešpolka, v polku. — Lajtnantom so imenovani kadetje: Otokar Bouvier in Leopold Pölzl 47. pešpolka, pri 5. bataljonu polka, Karol Schutzbier in Fran Wilfan 17. pešpolka, v polku. Iz posebne cesarske milosti postal je lajtnantom kadet Alexander pl. Metz, 47. pešpolka, v polku. — V topničarstvu: stotnikom prvega reda: Ant. Stankovič in Emil Noll 12. polka — stotnikom drugega reda: nadlajtnant Nikola Was de Alsó-Arpás, Izak Ljustina, Martin Rastič v 12. polku, — nadlajtnantom: Josip Tomše in Karol Gegenbauer v 12. polku. — Pri c. kr. lovcih imenovan je stotnikom drugega reda nadlajtnant Ivan Gutman, 19. lovskega bataljona pri 32. lovskega bataljonu. — Lajtnantom imenovan je kadet Josip Kaschütz, 33. lovskega bataljona. — V rezervi so imenovani nadlajtnantom: lajtnanta 17. pešpolka Ivan Toriser in dr. Fran Noe; pri 19. lovskega bataljonu Anton Kerer; pri topničarjih Alexander Schneider. — Polkovnim zdravnikom prvega reda imenovan je polkovni zdravnik družega reda dr. Ivan Kislinger, 47. pešpolka. — Računskim častnikom družega reda imenovan je nadlajtnant Vincenc Noll, pri 3. bataljonu cesar Franc Jožefovega tirolskega lovskega polka. Lajtnantom imenovan je računski Feuerwerker Josip Werner, 7. topničarskega polka pri 17. pešpolku. — Oficijal prvega reda Avgust baron Fries, imenovan je oskrbnikom pri oskrbovalnem magacinu v Ljubljani.

— (Slovensko društvo v Mariboru) ima velevažno odborovo sejo v nedeljo 5. novembra popoldne ob 3. uri.

— (Mariborska Čitalnica) naznanja, da se prično znani „jour fixi“. Prvi bode v nedeljo 5. novembra ob 1/2 8. uri zvečer. Govoril bode takrat g. dr. Gregorčec o „Slovenskih goricah“. Prihodnji „jour fixi“ bodo 12. novembra, 26. novembra, 3. decembra, 10. decembra in 17. decembra t. l. vselej ob 1/2 8. uri zvečer. Častiti udje vabljeni so k številnej udeležitvi pri teh zanimivih večerih.

— (Nove volitve) za okrajni zastop mariborski nastavljeni so za velike posestnike na 24. dan t. m.

— (Porotne sodnije) v Celji se prično 27. dan t. m.

(Vabilo) za ude hmeljarskega društva, kakor tudi za vse spoštovane gospode, ki se za to kupčijsko rastlino zanimajo, k glavnemu zboru „Spodnještajerskega hmeljarskega društva“ v četrtek 9. novembra t. l. v gostilni „h kroni“ v Žavci. Dnevni red: Predpoludne ob 10. uri: Rigolenje novega in oranje starega hmeljarskega vrta se pogleda v hmeljarskem vrtu žavske komune. Ob 11. uri: Pogledajo se različna sušila. Popoludne ob 2. uri: 1. Poročilo novih izkušenj o letošnji hmeljarji. 2. Določilo hmeljarskih sejmov za leto 1883. 3. Poročilo o razstavi hmelja. 4. Statistični izkazi. 5. Razgovor o premiranju delavcev. 6. Govor o hmeljarji v slovenskem in nemškem jeziku. 7. Občni nasveti.

Žavec, v 31. dan oktobra 1882.

Karol Haupt, Janez Hausenbichler, predsednik. blagajnik in tajnik.

(Iz Tolstega Vrha pri Konjicah) piše se „Slov. Gosp.“ mej drugim: Kakor se spričuje, je tudi v tukajšnji okolico prišel bil morilec Ludvik Havranek. Dne 13. oktobra ob 9. uri predpoludne je zmanjkalo otroka kočarju Matevžu Hribarniku, Jože bilo mu je ime, 4 1/2 leta star. Mati ga je poslala k bližnjemu studencu po vode. Ko ga do pol ure nazaj nij bilo, gre ga iskat ter najde posodo z vodo napolneno na poti stati, otroka pa nikjer; iščejo ga na vse strani, a nij ga nikjer. Sosedov fantek blizu 8 let stari pripoveduje, da je neznan človek, ki je nosil motiko pa lonc ali pisker na hrbtu, Jožeta lovil in mu ponujal jabelka, pa mu je ušel, in da je potem proti domu hitel. Iskalo se je na vse strani, ali nij sledu o njem. Ko bi ga znani morilec vzel in kje pustil? Ali je uže mrtev ali še živi? Vsak je prošeni na znanje dati c. kr. sodnji ali c. kr. žandarmeriji, ko bi se kje najdel kak sled.

(Razpisane učiteljske službe.) Učitelj na jednorazrednici v Dvoru z letno plače 500 gl. in stanovanjem. Prošnje do 18. t. m. — Učitelja na jednorazrednici v Kamnigori. Letna plača 500 gl., odškodnina za stanovanje 80 gl. Prošnje do 20. t. m.

(„Vrtec“) časopis s podobami za slovensko mladino, prinesel je za mesec november sledečo vsebino: 1. Grob, na vernih duš dan samotni, (pesen) zložil S. Magolič; — 2. Dervišev prstan, (arabska pripovedka) spisal A. A. Pirec; — 3. Mrtvemu otroku, (pesen) zložil Devojan; — 4. Stava, (povest) spisal Jos. Gradáčan; — 5. Kurja čud, (povest) sp. J. Gradáčan; — 6. Cesar Jožef II., (s podobo); — 7. Cirkniško jezero, (s podobo); — 8. Novomesto, (zgodovinsko-mestopisni obrazec); — 9. Eskimojec in njega pes, (s podobo) sp. I. T. — 10. Slepár, (povest) sp. J. Gradáčan; — 11. Kako na Krki zvoní, (stara pesen Kančnikova), priobčil F. L. — 12. Razne stvari: Kratkočasnice, prigovori, slovstvene novice, rebusi itd. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr.

Razne vesti.

* (Ženska gimnazija v Tomsku) obstoji uže dvajseto leto. Kakor poroča „Sibirska Gazeta“, dovršilo je v 19. letnem obdobju vso gimnazijo 149 dijakinj, a leta 1881/82 bile so upisane 404 gospice.

* (Na Uralu) našli so grudo zlata, ki tehta 44 funtov, to je največji kos, kar jih je do sedaj najdenih v Rusiji.

(Ladij potopilo) se je leta 1881, kakor poroča „Hansa“ 2009, ljudij pa je poginilo 4134. Skupna škoda teh brodolomov iznaša 5 do 6 milijonov mark.

* (Osa stara 3550 let) našla se je v Deir el Bobaria, kakor pripoveduje „Courrier du Soir“, na nekegi egiptovski mumiji, s katero je bila tudi mumificirana.

Zahvala.

Podpisani voditeljstvu izrekujeta najtoplejšo zahvalo v prvi vrsti slavnemu odboru za njegov trud in v drugi vrsti p. n. šolskim prijateljem, kateri so pripomogli, da je donesla veselica, v 12. dan oktobra priredjena, 53 gl. čistega dohodka, ki se je podaril za napravo zimskih oblek tukajšnji revnejši mladini.

Voditeljstvu 4razredne ljudske šole in 3razredne meščanske šole v Krškem,

v 3. dan novembra 1882.

T. Valenta.

J. Lapajne.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. oktobra	Ob 7. uri zjutraj	729.34 mm.	+ 9.8° C	slaboten zahod	oblačno	9.80 mm. dežja.
	ob 2. uri popoludne	733.77 mm.	+ 10.4° C	brezvetrije	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	734.81 mm.	+ 8.6° C	slaboten vzhod	oblačno	
31. oktobra	ob 7. uri zjutraj	737.34 mm.	+ 6.6° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoludne	737.60 mm.	+ 11.8° C	brezvetrije	deloma jasno	
	ob 9. uri zvečer	740.40 mm.	+ 6.0° C	slabotna burja	ječno	
1. novembra	ob 7. uri zjutraj	741.34 mm.	+ 4.2° C	brezvetrije	jasno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoludne	739.44 mm.	+ 8.3° C	brezvetrije	jasno	
	ob 9. uri zvečer	738.42 mm.	+ 3.8° C	brezvetrije	ječno	
2. novembra	ob 7. uri zjutraj	737.62 mm.	+ 0.0° C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoludne	737.80 mm.	+ 13.6° C	slabotna burja	deloma jasno	
	ob 7. uri zvečer	740.60 mm.	+ 9.2° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je jel povsod dvigati in je bil skoraj povsod nadnormalen; razloček mej maksimum in minimumom je bil nekoliko večji kot poprej in je znašal 7 mm. Vetrovi so postali nekoliko močnejši, sploh so pa bili zelo spremenljivi. Temperatura je skoraj povsod pala in je bila večinoma podnormalna; razloček mej maksimum in minimumom je ostal pri starem. Nebo je bilo zelo različno, na severu in zahodu še zmirom oblačno zli vsaj deloma oblačno, na jugu in vzhodu pa jasno. Vreme je postalo vsled tega nekoliko stanovitejše.

Dunajska borza

dné 3. novembra.

Papirna renta	76 gl. 85	kr.
Srebrna renta	77	35
Zlata renta	95	60
5% marcna renta	92	35
Akcije narodne banke	839	—
Kreditne akcije	304	70
London	119	25
Srebro	—	—
Napol	9	48 1/2
C. kr. cekini	5	66
Nemške marke	58	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 119	—
Državne srečke iz l. 1864	100	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	50
Ogrska zlata renta 6%	119	35
„ „ 4%	86	70
„ „ papirna renta 5%	85	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 115	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	97	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gl. 174	—
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	125
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	230	25

Hitro in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprjeni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, vpliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenji želodca z jedmi, zaslinjenji, krvnem natoku, hemeroidih, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega vpliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Vaše blagorodje!

Čutim se dolžnega, da Vam izrečem najboljšo zahvalo. Za februarja uže boleham na želodčne bolečini, zjedinjeno z neapetitnostjo in brezmirnimi nočmi. Obiskal sem uže mnogo zdravnikov brez uspeha. Le po moči „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ sem zopet opomogel, vplival je čudovito. Vsi moji znanci v tem kraju morejo to pričati in se čudijo nad mojim apetitom. Do zdaj sem si naročil tretjo steklenico pri gospodu Neusteinu v Pankengasse. Prosim Vas, da to moje spričalo po resnici objavite. Še jedenkrat presrečno zahvalo.

Spoštovanjem
Peter Springer,
vrtar v Gorenjem Sv. Vidu pri Dunaji,
Auerhofgasse 2.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn E. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca E. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar. V Kameniku: Jos. Močnik, lekar. V Kranju: K. Šavnik, lekar.

Vse lekarnе in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Isto tam:

Praško vseobčno domače mazilo,

gotovo in izkušeno zdravilo zoper prisad, rane in ulesa.

Dobro rabi zoper prisad, ustavljanje mleka in če postajejo ženske prsi trde, kadar se otrok odstavi; zoper abscese, krvava ulesa, gnojne mozoljčke, črniasti tur; zoper zanohtnico ali takozvanega črva na prstih; zoper obustavljanje, otekline, bezgavke, izrastke, morsko kost; zoper otekline po prehlajenji in po putiki; zoper ponavljajoč se prisad v udih na nogi, v kolenih, rokah in ledjih, če se noge potó in zoper kurja očesa; če roke pokajo in zoper kitam podobne razpokline; zoper otekline, kadar je koga pičil mrčes; zoper stare rane in take, ki se gnojé; zoper raka, ranjene noge, vnetje kožice na kosteh itd.

Vsak prisad, otekline, ukoščenje, napihnenje se kmalu ozdravi; kjer se je pa pričelo uže gnojiti, vle izsesa v kratkem in brez bolečin ozdravi.

V skatljicah po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. av. velj.

Russland, Land und Leute,
spisal Roskošny.
s 400 ilustracijami leide v 40 vezilih à 60 kr.
Naroča se pri
J. Giontnnji v Ljubljani.
(702-2)

Umrlj so v Ljubljani:
27. oktobra: Franca Kováč, šivilja, 54 let, Hradekova vas št. 33, za jetiko.
28. oktobra: Mihael Mitrič, kovinarjev sin, 6 1/2 let, tesarske ulice št. 3, Laryngitis croniosa.
30. oktobra: Katarina Kasper, delavka, 14 let, Florjanske ulice št. 42, za jetiko.
V deželnej bolnici:
28. oktobra: Janez Podbovesek, dinnar, 22 let, za jetiko. — Jurij Šurekar, dinnar, 60 let, za otrp-njenjem možganov.

2. novembra.
Pri Stonu: Kranz z Dunaja. — Marsig iz Zareha. — Glotzi z Dunaja. — Treduzant iz Trsta. — Linský z Dunaja. —
Pri Malčeti: Bučar iz Novega Mesta. — Reiss iz Monakovega.
Pri avstrijskem cesarju: Kos iz Gradca. — Gruden iz Zagreba.
Pri bavarskem dvoru: Mlakar iz Ljubljane. — Maler iz Monakova. — Skolz iz Maribora. — Trilles iz Novega Mesta.

Tuji: